

T. Pest Megyei Bíróság!

keresetlevél

a Tavirózsa Környezet- és Természetvédő
Egyesület
(Székhely: 2112 Veresegyház, Köves u. 14.,
Lev. cím: 2112 Veresegyház, Huba u. 43.)
felperesnek

az Országos Környezetvédelmi,
Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség
alperes ellen

**közigazgatási határozat bírósági
felülvizsgálata iránt** indított eljárásban

Tisztelt Pest Megyei Bíróság!

A **Tavirózsa Környezet- és Természetvédő Egyesület** (2112 Veresegyház, Köves u. 14.) **felperes** az **Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség** (1016 Budapest, Mészáros u. 58/a.) **alperes** ellen, az alperes 14/3475-41/2007. számú határozata bírósági felülvizsgálata iránt

keresettel

élünk és kérjük a T. Pest Megyei Bíróságot, hogy az alperes 2007. augusztus 15. napján kelt, **14/3475-41/2007.** számú határozatát, a Közép-Duna-Völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség 2007. május 2. napján kelt, 1613-16/2007. számú határozatára kiterjedő hatállyal a bírósági döntésig függessze fel, illetve helyezze hatályon kívül és kérjük az alperes új eljárásra utasítását. Kérjük továbbá az alperes perköltségben való marasztalását.

Indokolás

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható **tényállás** a következő.

A Becton Dickinson Hungary Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság (továbbiakban környezethasználó) *a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII.25.) Korm. Rendelet* (továbbiakban R.) alapján előzetes vizsgálati dokumentációt (a továbbiakban: Előzetes tanulmány) nyújtott be az első fokon eljáró Közép-Duna-Völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőséghez. Környezethasználó fecskendőgyár létesítését tervezi a veresegyházi 068/9. és 069/34. hrsz. ingatlanokon.

Az Előzetes tanulmány alapján az első fokon eljáró környezetvédelmi hatóság megállapította, hogy a tervezett tevékenység a R. 3. sz. mellékletének 140. pontja alapján az eljáró hatóság döntésétől függően környezeti hatásvizsgálat köteles. Az előzetes vizsgálati eljárást lezáró határozatában kimondta, hogy a tervezett beruházásnak jelentős környezeti hatása nincs és így mellőzte a környezeti hatásvizsgálati eljárás elrendelésére irányuló kötelezést, döntését a R. 5. § (2) bekezdésének dc) pontjára alapította, mely szerint (A felügyelőség határozatában) „*dc) ha nem feltételezhető jelentős környezeti hatás, és a tevékenység a 2. számú melléklet hatálya alá sem tartozik, megállapítja, hogy a tevékenység mely, a Kvt. 66. §-ának (1) bekezdése d) pontja szerinti egyéb engedélyek birtokában kezdhető meg, és azokhoz meghatározhat előre látható figyelembe veendő szempontokat, illetve feltételeket;*”

Egyesületünk az elsőfokú határozat ellen törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztett elő (13. sz. melléklet).

A közigazgatási eljárásban másodfokon döntést hozó alperes a jelen keresetlevéllel megtámadott határozatában az első fokú határozatot helyben hagyta, azzal az indokolással, hogy az első fokon eljáró környezetvédelmi hatóság a jogszabályi előírásoknak megfelelően járt el, Egyesületünk fellebbezéséről pedig megállapította, hogy az nem alapos.

A **felperesi jogi álláspont** szerint alperes határozata jogszabálysértő az alábbiak szerint.

A R. 5. § (2) bekezdés d) pontja szerint (A felügyelőség határozatában) „*d) a 3. számú mellékletben szereplő tevékenység esetén megállapítja az előzetes vizsgálat eredményének és az 5. számú melléklet figyelembevételével, hogy a tervezett tevékenység megvalósításából származhatnak-e jelentős környezeti hatások, valamint ...*”.

A jelentős környezeti hatás fennállásának kérdésében tehát az első fokú környezetvédelmi hatóság az előzetes dokumentáció, valamint a R. 5. sz. mellékletében foglaltak alapul vételével határoz. A R. 5. számú melléklete a környezeti hatásvizsgálat szükségességének szempontjait tartalmazza.

1.

A hivatkozott 5. sz. melléklet 1. pontja a tevékenység jellemzőinek körében vizsgálandó szempontnak tekinti az alábbiakat:

„*a) terület igénybevételének nagysága, beleértve a kapcsolódó műveletek, létesítmények területigényét is;*

b) más természeti erőforrás igénybevételének, illetve használata korlátozásának nagysága;”.

A tervezett veresegyházi gyár létesítése során jelentős földmunkálatokat fognak végezni: 80.000 m³ föld megmozgatása mintegy 21 hektáron. A létesítmény területigénye tehát jóval nagyobb, mint a R. 3. sz. mellékletének 140. pontja szerinti előzetes vizsgálati kötelezettség 3 hektáros küszöbe. A beruházás alapjául szolgáló 068/9. és 069/34. hrszú. területek szántó művelési ágban nyilvántartott termőföldterületek. A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 44. § (1) bekezdése alapján „*Termőföldet más célú hasznosítással járó beruházás céljára csak kivételesen - elsősorban a gyengébb minőségű termőföld igénybevételével - lehet felhasználni.*”

A beruházással érintett terület jogi helyzete építési jogi szempontból is tisztázatlan. A területre vonatkozó helyi szabályozási terv és építési szabályzat ez ideig nem került elfogadásra. A terület településszerkezeti terve a létesítménnyel érintett területrészt ipari-gazdasági terület-felhasználási egységként jelöli. A településszerkezeti terv azonban csupán egy normatív határozat, de nem jogszabály, így az kizárólag az önkormányzatra nézve kötelező.

Tekintettel arra, hogy a terület építési jogi jellegét illetően jelenleg nincs jogszabályi rendelkezés, így kizárólag a földhivatali besorolás az, amelyre támaszkodhatunk, e szerint pedig **termőföld területen kívánják a tervezett ipari beruházást megvalósítani.** Mindezekkel ellentétben a környezetvédelmi engedélyezés alapjául szolgáló Előzetes tanulmányban félrevezető módon a 21 hektárnyi (068/9 és a 069/34 hrsz. alatt) terület iparterületként van megjelölve (16. oldal; tulajdoni lapok másolata az 1. sz. mellékletben).

2.

A környezeti hatásvizsgálat szükségessége megállapításánál irányadó 5. sz. melléklete a R-nek szintén a tevékenység jellemzőinek a körében vizsgálandó szempontként említi annak értékelését, hogy mekkora a „*f) baleset, üzemzavar kockázatának mértéke, különös tekintettel a felhasznált anyagokra és az alkalmazott technológiára;*”.

Az Előzetes tanulmány szerint tárolásra tervezett anyagok (hidrogén, propán, jelölőfesték, oxigén) veszélyessége és nagy mennyisége miatt a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezéssel szülő 1999. évi LXXIV. törvény és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezéssel szülő 18/2006. (I. 26.) sz. Kormányrendelet alapján a gyár **veszélyes ipari üzemnek** minősül. Ez a körülmény álláspontunk szerint önmagában indokolja a környezeti hatásvizsgálat lefolytatására irányuló kötelezést.

Ezen túlmenően számos olyan veszélyes anyag alkalmazását, felhasználását tervezik a környezethasználat során, amelyek nem is szerepelnek az Előzetes tanulmányban. Egyesületünk bekapcsolódott a gyár építési engedélyezési eljárásába is, melynek során birtokába került a gyár Építési engedélyezési terve, melynek „Gyártástechnológia” című részében a következők szerepelnek (2. sz. melléklet):

15. oldal:

3.1. pont:

- acetilén (robbanásveszélyes, tárolásra tervezett és éves felhasznált mennyiségére nincs adat)

4.1. pont:

- ólom (mérgező)

- kadmium (mérgező és rákkeltő),

Továbbá az Előzetes tanulmányban is szerepel a 700 kg mennyiségben tárolásra tervezett zománccfesték, azonban ennek rákkeltő tulajdonságáról azonban csak az Építési engedélyezési tervben „Gyártástechnológia” c. részében írnak (15. oldal, 2. sz. melléklet).

Az Előzetes tanulmányban a tárolásra tervezett és éves szinten felhasználásra tervezett, robbanásveszélyes hidrogéngáz mennyisége nagyságrendileg eltér az Építési engedélyezési terv „Környezetvédelmi tervfejezetében” (2007. május) találhatótól (8500 m³, illetve 704 m³). (3. sz. melléklet)

Az Előzetes tanulmány 20. oldalán a tárolásra tervezett anyagok közül az oxigén és a propán mennyisége az éves felhasználási igényt figyelembe véve nem éri el az 1, illetve a 3 órás üzemigényt. Tekintettel arra, hogy ezen anyagok utánpótlása folyamatos napi szállításokat jelentene, az adatok pontossága megkérdőjelezhető.

A fentiekben ismertetett veszélyes anyag felhasználás és tárolás ellenére sem az első fokú, sem a másodfokú közigazgatási határozat nem tér ki a tárolás jogszabályi feltételeire, a havária megelőzése körében teendő kötelezettségekre, illetve egy esetleges baleset bekövetkezése esetén szükséges intézkedésekre.

3.

A telepítés helyének befogadóképessége szintén vizsgálandó a hatásvizsgálat szükségességének eldöntésénél. A R. 5. sz. mellékletének 2. pontja szerint irányadó „A telepítési hely és a feltételezhető hatásterületek érzékenysége, különösen

b) az érintett **természeti erőforrások relatív szűkössége, minősége, megújulási képessége;**

c) **abszorpciós kapacitása** (beleértve az érintett környezeti elemek és rendszerek terhelhetőségét, megújulási képességét, szennyezésmegkötő- és pufferkapacitását), különösen az alábbi területeken:

ca) vizes élőhelyek, hegyvidéki és erdőterületek,

*cb) védett természeti területek, Natura 2000 területek, természeti területek, érzékeny természeti területek, az ökológiai hálózat elemei,
cc) ahol valamely szennyezettségi határértéket már túlléptek,
cd) sűrűn lakott területek,”*

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a nem megfelelő (szennyező) működés miatt már évekkal ezelőtt visszavonta a kapacitás tekintetében túlterhelt veresegyházi szennyvíztisztító vízjogi üzemeltetési engedélyét, mégis az elsőfokú határozat II./1. pontja szerint a gyár csatornarendszerre történő rákötése a Duna Menti Regionális Vízmű (a továbbiakban: DMRV) ZRt. nyilatkozata alapján engedélyezhető. Az elsőfokú határozat 8. oldalának alján (felszíni vizek) a szennyvíztisztító ügyében 2005-ös kapacitás adatokra hivatkoznak, holott a 2007-es adatok is rendelkezésre állnak. Ez utóbbiból egyértelműen kiderül a túlterheltség, melyet részletesen is kifejtettünk fellebbezésünkben.

Szada Község Önkormányzata az elsőfokú határozat elleni fellebbezésében kifogásolta, hogy a tervezett BD fecskendőgyár szennyvizét majdan fogadó veresegyházi szennyvíztisztítómű résztulajdonosa, ugyanakkor őket – Veresegyházzal ellentétben – nem keresték meg az eljárás során. Ezért a határozat a tulajdonosi érdekeit sérti, e mellett – nem jogerős bírósági döntés alapján – Szadának saját szennyvíztisztító kontingensének érvényesíthetőségét is akadályozza (4. sz. melléklet).

A másodfokú határozat szerint „A beruházás vízigénye kielégítése és a kibocsátott használt és szennyvizek kezelése – a közműszolgáltatók nyilatkozata szerint megoldott.” Véleményünk szerint a DMRV ZRt., mint szolgáltató érdekelt a szennyvíz fogadásában, ezért nyilatkozata elfogult. Ellentétben a közműszolgáltató 2007. február 15-i befogadó nyilatkozatával a szennyvíztisztító még a kapacitásprobléma megoldása esetén sem fogadhatja szennyvizet, mivel korábbi kivitelezési hiányosságok és üzemeltetési problémák miatt gyakorlatilag 1997 óta nem képes megfelelni az első fokú környezetvédelmi hatóság által előírt, enyhített határértékeknek sem. (Ezt részletesen, adatokkal alátámasztva 2007. februárjában benyújtott Szakvéleményünkben is kifejtettük, ld. 5. sz. melléklet és 12. sz. melléklet)

Megjegyezzük, hogy a Pest megyei Herceghalom esetében – a fecskendőgyár jelen ügyében is eljáró – első fokú hatóság precedens értékű határozatában (2007) nem járult hozzá új lakóterület kialakításához, arra hivatkozva, hogy a település szennyvíztisztítója rekonstrukcióra szorul, mivel szennyezi a vizeket.

Alperes a 14/3475/43/2007. sz. alatti kiegészítő határozatában arra hivatkozik továbbá, hogy Veresegyház Város Önkormányzata a veresegyházi szennyvíztisztító telep korszerűsítésére és bővítésére vízjogi létesítési engedéllyel rendelkezik. A korszerűsítési és bővítési folyamat azonban egyelőre meg sem indult, így önmagában az a körülmény, hogy vízjogi létesítési engedéllyel rendelkezik a telep, semmiféle garanciát nem jelent a további szennyezések elkerülésére nézve.

A szennyvíztisztító telep túlterheltségének következtében tehát álláspontunk szerint a tevékenység közvetett hatásaként bekövetkezik a befogadó szennyezése. A telep szennyező hatása az országosan védett veresegyházi Malom-tó vízminőségének alakulásában egyértelműen bizonyított. A tóstrand bakteriális szennyezettsége 1985 és 1996 között egy mérés kivételével végig határérték alatt volt, ezt követően azonban (a szennyvíztisztító üzemelése óta) exponenciálisan emelkedett az értéke. (Állításaink alátámasztására szolgáló dokumentumokat 6. és 7. sz. mellékletek alatt csatoljuk.)

A kommunális szennyvíz (83,7 m³/nap, Előzetes tanulmány, 46. old.) elvezetésének, illetve tisztításának fentiekben ismertetett problémáján túl aggályosnak tartjuk a tervezett gyár steril öblítővizének csapadékvizekkel történő elvezetését is. Az Előzetes tanulmány 47. oldalán ismerteti az öblítővíz várható összetételét (a hasonló francia üzem adataira hivatkozva), mely alapján a magas összes foszfor tartalom az amúgy is tápanyaggal túlterhelt (ld. 6. sz. melléklet) veregyházi tavak (és vele együtt a tóstrand) vízminőség romlását tovább fogja fokozni. E mellett az öblítővízhez műgyanta regenerálásból származó szennyvizet is kevernek (103 m³/nap, Előzetes tanulmány 48. old.), de a felszíni vizekbe kibocsátásra tervezett kétféle víz keverékének fizikai, kémiai és biológiai tartalmáról semmilyen konkrét mérési adatot nem ismertetnek (a többször - pl. a 47. oldalon is - hivatkozott francia üzem eredményei alapján).

A felszíni vizek minősége védelmének szabályairól szóló 220/2004. (VII.21.) Korm. rendelet 12. § (6) bekezdése alapján „Elválasztott rendszerű (nyílt vagy zárt szelvényű) települési csapadékvíz-elvezető csatornába szennyvizet vezetni tilos az üzemi területen összegyűjtött, megfelelően tisztított csapadékvizek kivételével.”

Egyesületünknek az engedélyezési eljárás irataiba történt betekintése során tudomására jutott, hogy a belső véleményeztetésnél a hatóság Vízrendezési Csoportja felhívta a figyelmet a fenti jogszabályi tilalomra (10. melléklet), de ezt nem érvényesítette az elsőfokú határozat.

A 220/2004 (VII. 21.) Korm. rendelet 3.§-a szerint:

„20. szennyvíz:

a termelési, szolgáltatási, fogyasztási tevékenység során használt, a használat - illetve az üzemi területen összegyűlő csapadékvizek esetében bemosódás vagy keveredés - következtében *fizikai, kémiai vagy biológiai minőségében megváltozott, vízszennyező anyagot tartalmazó víz*”

„12. vízszennyező anyag: a vizek természetes minőségét hátrányosan befolyásoló olyan anyag vagy hőenergia, amely az emberi tevékenység eredményeként közvetlen, illetve közvetett bevezetéssel kerül a befogadóba, és amely káros, illetve káros lehet az emberi egészségre, az élővilágra vagy a környezet más elemeire, illetve károsítja, illetve károsíthatja az anyagi javakat”

A jogszabály fogalomrendszere alapján tehát a fenti öblítővíz és szennyvíz keveréke szennyvíznek minősül, így annak a csapadékvíz-elvezető csatornába vezetése megfelelő tisztítás nélkül tilos.

Megjegyezzük továbbá, hogy *a felszín alatti víz állapota szempontjából érzékeny területeken levő települések besorolásáról szóló 27/2004. (XII.25.) KvVM rendelet* alapján Veregyház területe a felszín alatti víz állapota szempontjából érzékeny terület. Álláspontunk szerint ezért indokolt lenne az öblítővíznek és a hozzá kevert szennyvíznek a szennyvíztisztítón keresztül történő elvezetése.

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (továbbiakban Kvtv.) 18.§ (5) bekezdése alapján „A környezet igénybevételét és használatát úgy kell megszervezni és végezni, hogy a vizek állapotára vonatkozó környezeti célkitűzések teljesüljenek, így különösen:

a) a felszíni és a felszín alatti vizek állapota ne romoljon, ...”

„21. § (1) *A vizek igénybevétele, terhelése, a vizekbe használt- és szennyvizek bevezetése - megfelelő kezelést követően - csak olyan módon történhet, amely a természetes folyamatokat és a vizek mennyiségi, minőségi megújulását nem veszélyezteti.”*

A DMRV ZRt. előzetes közműnyilatkozata alapján a gyár 600 m³/nap ivóvíz igénye a „Göd-Veresegyház NA 300-as regionális ivóvízvezetékéről látható el.” (11. sz. melléklet). 2007. júliusában Veresegyházon és térségében a DMRV ZRt. a lakosságot és az üzemeket érintő vízkorlátozást léptetett életbe, mivel a vízellátó rendszer egyensúlya nem volt tartható. Az indoklás szerint „csak a legnagyobb eréllyel meghirdetett, a locsolást eredményesen leállító közös intézkedések mellett lesz elkerülhető, hogy a hétvégén egész településekre kiterjedő vízhiány következzen be.” (8. sz. melléklet). A 2007. augusztus végén kiadott másodfokú hatósági határozat ezt a problémát meg sem említi.

Álláspontunk szerint a DMRV ZRt., mint szolgáltató elfogult a tekintetben, hogy a tervezett gyár ivóvíz ellátását biztosítsa. Ennek megvalósítása tovább növelné az említett nyári vízellátási problémát (melyet a klímaváltozás várhatóan csak fokozni fog) így sérti a lakosság ivóvízhez való jogát, a közérdeket. A 600 m³/nap plusz ivóvíz igény megközelíti Veresegyház jelenlegi napi vízfogyasztásának 20%-át, így a gyár tervezett létesítése ennek a természeti erőforrásnak jelentős igénybevételét jelenti.

Álláspontunk szerint tehát az érintett felszíni és felszín alatti vizek további igénybevételének, szennyezésének engedélyezése ellentétben áll a Kvtv. rendelkezéseivel.

4.

A R. 5. sz. melléklete szerint a döntést hozó hatóság köteles mérlegelni a **várható környezeti hatásokat** is, így különösen „*d) hozzáadódás lehetősége a térségben másutt folytatott vagy tervezett tevékenység hatásaihoz;*”

A tervezett létesítmény helye lakóterületek közelében található. Északi irányban belterületi beépítetlen ingatlanok vannak, észak-keletre kb. 100 m-re a területtől lakóterület van, délnyugatra a General Electric gyára, dél-keleti irányban pedig önkormányzati tulajdonú, beépítetlen ingatlan terül el. A lakóterületek közelsége pedig álláspontunk szerint indokolja a zaj és levegő hatások részletesebb vizsgálatát.

A zaj- és a levegővédelem körében ugyanis több ponton kérdéses maradt az előzetes vizsgálat után, hogy a határértékek teljesíthetők lesznek-e az üzemelés során. Az *üzemi zajnál* nem ismert az alapállapot és a környező üzemek által okozott alapterhelés. Tekintettel arra, hogy számolnunk kell a hatások összeadódásával, nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy a közeli lakóterületek hatásterületen belül helyezkednek-e el vagy sem. Az előzetes vizsgálat a fenti kérdésre nem adott választ. A *közúti zajterhelés* esetében a már meglévő határérték túllépéshez képest a hozzáadott terhelés (0,2 dBA) érdemben nem jelentős az első fokú határozat szerint.

A *levegőterhelést* illetően szintén nem ismert az alapállapot, mivel csak Vácon van immissziós mérőállomás. A tervezett gyár napi (24 órás) szennyezett levegő kibocsátása: 24 óra x 305.000 m³ = 7.320.000 m³, a kibocsátott levegő hőmérséklete 35 és 200 C° között lesz (9. sz. melléklet). Ennek hatását a Veresegyházi-medence mikroklímájára, illetve a hőmérséklet-emelkedésre/szárazodásra érzékeny országosan védett és NATURA2000-es lápterületekre nem vizsgálta az Előzetes tanulmány.

Álláspontunk szerint a fenti kérdések megnyugtatóan kizárólag a környezeti hatásvizsgálati eljárás keretében tisztázhatóak, illetve környezetvédelmi engedélybe foglalt előírások útján biztosítható a szennyezések megelőzése.

5.

A várható környezeti hatások esetében a hatásvizsgálat szükségességének eldöntésénél tekintettel kell lenni a R. 5. sz. melléklet 3. g) pontja szerint „**tartósságuk, gyakoriságuk, visszafordíthatóságuk** (figyelembe véve az elkerülésükre, csökkentésükre tehető intézkedéseket);” kérdésére.

A gyár már hivatkozott Építési engedélyezési tervének „Gyártástechnológia” c. részében (a 16. oldalon) szerepel a „Sterilizáló részleg” (2. sz. melléklet), az Előzetes tanulmány viszont csak steril öblítésről ír (45. oldal), nem tesz említést sterilizálási eljárásról. A fecskendő sterilizálása a gyártási folyamatsor nélkülözhetetlen eleme, ezért a dokumentumnak is tartalmaznia kellett volna a kapcsolódó technológia leírását. A fecskendőgyár vezetőinek nyilatkozata szerint a rákkeltő etilénoxiddal történő sterilizálást 2010. után fogják bevezetni a gyárban. Az etilénoxid alkalmazásáról a Veregyház Város Önkormányzata által készített (de a hatósági folyamatban nem szereplő) Környezeti tanulmány (Imsys Kft., 2007. augusztus) is részletesen ír (9. melléklet).

Tekintettel arra, hogy a sterilizálás elengedhetetlen része a gyártási folyamatnak, így megítélésünk szerint ennek környezeti hatásait nem hagyhatja figyelmen kívül az alperes abban az esetben sem, ha ezt a tevékenységet csak később kívánják megkezdeni. A lakóterületek közelségéből (telekhatártól kb. 100 m) adódó problémák (pl. védőtávolságon belülről eshetnek lakóházak) a későbbi engedélyezési eljárás során már nem lesznek orvosolhatók. Megjegyezzük továbbá, hogy abban az esetben, ha az üzem felépült, a gyártási folyamat valamely nélkülözhetetlen elemének engedélyezése során a döntést hozó hatóság olyan kényszerhelyzetbe kerülhet, mely megnehezíti számára a mérlegelendő körülmények objektív számbavételét.

Előadjuk továbbá, hogy a közigazgatási eljárásban **eljárásjogi jogszabálysértés** is történt. A Ket. 9. §-a szerint a Magyar Köztársaságban a közigazgatási hatósági eljárás hivatalos nyelve a magyar. Az Előzetes tanulmány 8. sz. melléklete két francia nyelvű légszennyezés mérési jegyzőkönyv részletét tartalmazza, melyre a szakmai értékelés során hivatkoznak is a dokumentum 3. oldalán, mint a várható környezeti hatások alapjául szolgáló adatokra. A jegyzőkönyv részek címlapján az szerepel, hogy azokat csak teljes terjedelemben lehet lemásolni, de ez nem így történt. Az idegen nyelvű szöveg az Előzetes tanulmány objektív és teljes körű szakmai értékelését nem teszi lehetővé.

A másodfokú hatóság eljárási problémáit mutatja, hogy a Szadai Önkormányzat fellebbezésére válaszul csak reklamáció után (a határozat kiegészítéseként) adták meg. Az elsőfokú és a másodfokú határozat sem említi meg, hogy a Tavirózsa Egyesület, mint ügyfél, 2007. februárjában egy részletes környezetvédelmi Szakvéleményt (5. sz. melléklet) küldött meg a hatóságnak.

Az első fokon és a másodfokon eljáró hatóság esetében is az indokolási kötelezettség részleges elmulasztása történt, mivel Szakvéleményünk, illetve fellebbezésünk több pontjára nem kaptunk választ (pl.: Szakvélemény 3. oldala: tárolt veszélyes ipari anyagok, veszélyességi besorolás, 11. oldal: havária).

Álláspontunk szerint tehát a fentiekben ismertetett indokoknál fogva az első fokú és a másodfokú közigazgatási határozat jogszabálysértő.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 50. § (1) bekezdése szerint „A hatóság köteles a

döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le.”

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény a közigazgatási perekre vonatkozó különös szabályok között, a 339/B §-ban kimondja, hogy a „Mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indoklásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.”

Megítélésünk szerint az első fokú hatóság nem tárta fel olyan mértékben a tényállást, hogy annak alapján megalapozott döntést hozzon. Az alperesi határozat ugyanezen oknál fogva szintén jogszabálysértő. Az Előzetes tanulmány fentiekben ismertetett hibái és hiányosságai kizárják, hogy a R. 5 sz. mellékletében szereplő és jelen ügyben kötelezően irányadó valamennyi szempontot figyelembe véve hozzon döntést a hatóság. A mérlegelés jogszabályi szempontjait tekintve a megtámadott határozatok hiányosak, a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége nem tűnik ki a határozatokból. Másodfokú határozatában alperes rögzítette a fellebbezésünkben foglalt kérelmeket, azokra érdemi választ azonban nem adott és határozatának indoklásából sem derül ki, hogy miért nem vizsgálta az általunk Szakvéleményünkben és fellebbezésünk indoklásában előterjesztett kérelmeket.

Mivel a nagy területen elterülő, jelentős méretű gyárépületek a szomszédos kertvárosi jellegű Csonkás lakóövezettől kb. 180 m-re helyezkednének el, a lakóingatlanok értékcsökkenése kapcsán lakossági oldalon vagyonszűrés várható. Tehát amellett, hogy a beruházás hatása környezetvédelmi szempontból nem tisztázott kellő mértékben, társadalmi oldalról is kárt okozhat, mely véleményünk szerint a határozat felfüggesztését kívánja.

Álláspontunk szerint jelen környezethasználó ügyében a környezeti hatásvizsgálat elrendelése elengedhetetlen a környezetszennyezés megelőzése céljából, mely a Kvtv. 6. §-ába foglalt jogszabályi kötelezettség.

Kérjük a T. Bíróságot, hogy indokaink alapján a fenti kérelmünknek megfelelően alperesi határozatot a bírósági döntésig felfüggeszteni, illetve hatályon kívül helyezni szíveskedjék.

Az Egyesületet az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az illeték lerovását mellőzzük.

A bíróság hatásköre a Pp. 23. § (1) bekezdés i) pontján, illetékessége a Pp. 326. § (2) bekezdésén alapul.

A Pp. 330. § (1) bekezdés b) pontja alapján nyilatkozunk, hogy a másodfokú határozatról 2007. augusztus 31. napján, postai küldemény formájában szereztünk tudomást.

Budapest, 2007. szeptember 28.

Tisztelettel:

Tavirózsa Környezet- és Természetvédő Egyesület
felperes

Mellékletek

1. 068/9 és 069/34 hrsz. ingatlanok tulajdoni lapjai (2007. szeptember 13.)
2. Építési engedélyezési terv, „Gyártástechnológia” c. munkarész (15-16. oldal)
3. Építési engedélyezési terv „Környezetvédelmi tervfejezete” (3. melléklet, 2 . oldal)
4. Szada Község Önkormányzatának fellebbező levele
5. A Tavirózsa Egyesület környezet- és természetvédelmi szakvéleménye a Veresegyházon tervezett fecskendőgyár beruházásának ügyében. 2007. február
6. Tudományos cikk: „Vizes élőhely ökológiai állapotromlásának jelei és társadalmi, gazdasági következményei – a veresegyházi Malom-tó példáján”
7. A Közép-Duna Völgyi Környezetvédelmi Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség levele a Veresegyházi Szennyvíztisztító környezetvédelmi teljesítményértékelése tárgyában
8. A DMRV ZRt. felhívása ivóvíz korlátozásra (Kelt.: 2007. július 20.)
9. Környezeti tanulmány (részleges hatásvizsgálat). Becton Dickinson Hungary Kft., Veresegyház. Imsys Kft.. 2007. szeptember. (1.,2., 14-15., 24-25., 48-49. oldalak)
10. A Vízügyi Csoport (VCS) belső egyeztetés során kiadott szakvéleménye a Közép-Duna Völgyi Környezetvédelmi Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőségen
11. A DMRV ZRt. előzetes közműnyilatkozata. Kelt.: 2007. február 1.
12. Veresegyház regionális szennyvízkezelés környezetvédelmi felülvizsgálata – A szennyvíztisztítási tevékenység élővilágra gyakorolt hatása (az érintett területek botanikai, zoológiai állapotleírása, természetvédelmi és ökológiai értékelése, 2002). Tanulmány. Human Media Kft., Budapest (Első 5 oldal.)
13. A Tavirózsa Egyesület által a Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség KTVF: 1613-16/2007. ikt. számú határozata [a veresegyházon tervezett fecskendőgyár létesítése] ellen benyújtott fellebbezés részletes szakmai indokolása
14. A Tavirózsa Egyesület bírósági bejegyzéséről végzés (másolat)
15. A Tavirózsa Egyesület képviselőjének aláírási címpéldánya (másolat)